Acatistul Naşterii Domnului nostru Iisus Hristos (al treilea acatist)

(25 decembrie/ 7 ianuarie)

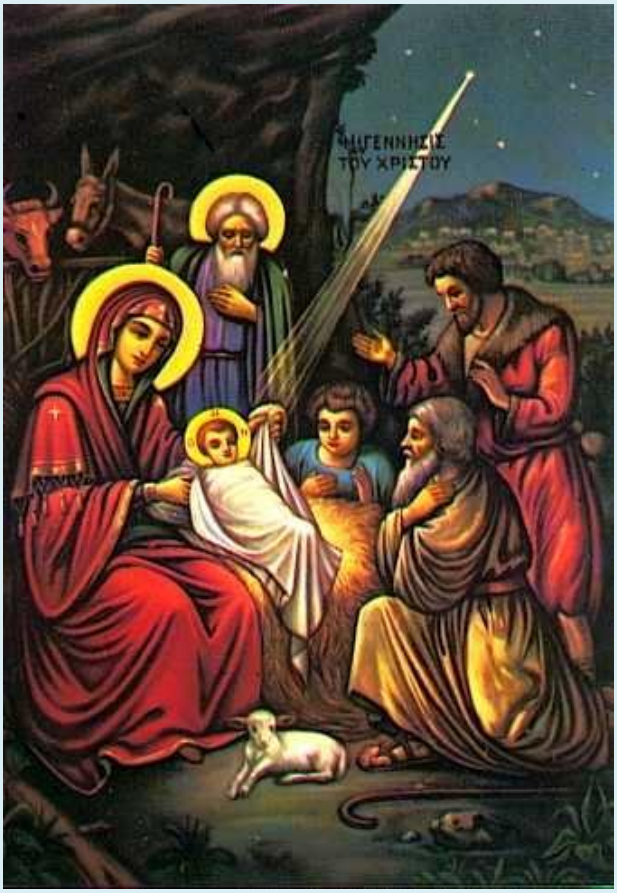

Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos (s.v. 25 decembrie/ s.n. 7 ianuarie):

https://www.academia.edu/113461889/Na%C5%9Fterea_Domnului_nostru_Iisus_Hristos_s_v_25_decembrie_s_n_7_ianuarie_

https://archive.org/details/1.-nasterea-domnului

***

Materiale despre Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos:

https://independent.academia.edu/emystea/Na%C5%9Fterea%20Domnului%20(%2025%20dec)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Na%C5%9Fterea+Domnului+nostru+Iisus+Hristos

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Na%C5%9Fterea+Domnului+

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta

este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Apărătorul cel mare, Domnul şi Stăpânul lumii, cel ce te-ai născut astăzi pentru mântuirea noastră, şi fiind înfăşat în scutece Te-ai culcat în ieslea dobitoacelor, cu smerenie te-ai arătat oamenilor ca un prunc omenesc; de aceea ne închinăm Ţie strigând cu umilinţă: ***Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!***

Icosul 1

Îngerul întâi stătător, fiind trimis către Fecioara Născătoare din Nazaret, i-a zis: „***Bucură-te că vei naşte Prunc care va mântui lumea***”.Spăimântându-se, Fecioara de această veste, s-a închinat spunând:”***Fie mie după cuvântul tău***”. Iată astăzi această sfântă proorocie, împlinindu-se, strigăm către cel ce S-a născut din Fecioară pe pământ pentru mântuirea noastră:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, Te salutăm venit azi pe pământ;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, ne închinăm Ţie celui înfăşat în scutece;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Te slăvim, cel culcat în iesle;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Te mărim Împărate născut în iesle;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai primit smerenia neînchipuită;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce Te-ai îmbrăcat în sărăcia omenească;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti născut din Tatăl mai înainte de veci;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Făcătorul îngerilor care ai luat chipul omenesc;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 2

Graiurile străine auzind păstorii, degrab au venit să vadă Bethleemul şi aflând în ieslea dobitoacelor Pruncul, Împăratul împăraţilor, cu frică s-au închinat, văzându-l totul în lumină şi strigând: ***Aliluia!***

Icosul 2

Cu gura şi cu inima mărim pe Hristos, cel ce a venit şi S-a năcut cu trup în peşteră din curata Fecioară, cu credinţă ne închinăm Pruncului născut, strigând acestea:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, pe care-L slăvesc îngerii;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel căruia I s-au închinat păstorii;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, celui ce Ţi s-au adus daruri;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai iubit lumea şi ai venit s-o mântuieşti;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai umplut de bucurie toată lumea cu naşterea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai înveselit cerurile cu naşterea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai îngrozit cele dedesubt cu naşterea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai strălucit cu lumina neapropiată, peştera;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce astăzi ai împlinit proorociile;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 3

Îngerii măresc pe cel ce astăzi S-a născut pe pământ, magii povăţuiţi aduc daruri, păstorii aleargă să vadă pe Maica ţinând în braţe Pruncul născut şi înfăşat în scutece strălucite de lumină, iar noi păcătoşii, cu mulţumire strigăm Celui născut: ***Aliluia!***

Icosul 3

„Nu te mira, Maică, văzându-mă ca un prunc pe Mine, care mai înainte de luceafăr M-a născut Tatăl, că am venit să ridic şi să prea măresc firea omenească cea căzută”. Pentru aceasta şi noi, cu dragoste şi recunoştiinţă, Te mărim cu aceste cântări:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, care Te-ai arătat ca un prunc omenesc pe pământ;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, care eşti locaş al bucuriei negrăite;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai înnoit toată făptura cu naşterea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai arătat mântuirea noastră prin naşterea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti Soarele dreptăţii;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce luminezi pe cei din întuneric;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, steaua neapusă a celor ce Te caută cu credinţă;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mieluşelul care ai ridicat păcatele lumii;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 4

Astăzi se naşte în peşteră, se înfaşă în scutece, Se culcă în iesle ca să se înnoiască toată făptura cea stricată prin călcarea poruncii, pe care îl slăvim, cântându-I cu dragoste: ***Aliluia!***

Icosul 4

Taina rânduită în veci de Tatăl, prevestită de profeţi, astăzi s-a arătat, Dumnezeu S-a făcut om, luând trup din Fecioară, născându-se ca un prunc nezidit.Împăratul împăraţilor vine pe pământ. De aceea, noi Te lăudăm pe Tine, Cel înfăşat în scutece, strigând cu mirare:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti Lumină din Lumină;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, bine eşti cuvântat;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Dumnezeul nostru născut astăzi în Bethleem;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce Te-ai arătat cu trupul de la miazăzi;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce voieşti a Te boteza în apele Iordanului;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Dumnezeul care Te-ai întrupat de la Fecioara Maria;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, care în a Ta naştere ai rămas nedespărţit de Sfânta Treime;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel neschimbat în naşterea Ta;

Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 5

Tot pământul se veseleşte văzând naşterea Ta, magii aduc daruri, cerul vesteşte prin stea, îngerii doxologesc, păstorii fluierând se minunează, ieslea primeşte înăuntru ca un scaun în chipul focului, iar noi, pe pământ, plini de veselie strigăm Pruncului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

În Bethleem se naşte Făcătorul a toate, Cereştile puteri se unesc cu cele pământeşti, îngerii cu oamenii mari serbare săvârşesc, cei curaţi aduc daruri Celui curat şi pe Fecioară, ca pe un scaun de heruvimi, vedem încăpând pe Dumnezeu cel neîncăput nicăieri şi purtând pe Acela pe care-l poartă heruvimii cu frică, iar noi păcătoşii îl slăvim cu cântări:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, Dumnezeul nostru şi Dumnezeul tuturor;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce dai sufletelor noastre mare milă;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce primeşti astăzi de la îngeri doxologie;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce primeşti astăzi de la magi: aur, smirnă şi tămâie;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce primeşti astăzi de la păstori închinare;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce primeşti astăzi de la noi, păcătoşii laude;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Ziditorul a toate, fii cu noi nedespărţit;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne din muncile iadului;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 6

Să mergem toţi unde se naşte Hristos, având în minte steaua credinţei, acolo mergând cu gândul să-l întâmpinăm. În Bethleem îl vom vedea pe Dânsul născându-se şi aducându-I ca daruri faptele noastre bune, să-I strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Să dăm mărire lui Dumnezeu, credincioşilor, celui ce pentru multă milostivire S-a întrupat şi cu smerenie şi sărăcie S-a îmbogăţit, iar noi să lăudăm pe Cel ce a dat frumuseţea cea dintâi celor ce strigă cu credinţă aceste laude:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel născut într-o taină mare;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce în naşterea Ta ai dat o înţelegere mai mare decât cerurile;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel neîncăput, ai încăput în pântecele Maicii Tale;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai ieşit prin sfântul piept al Maicii Tale;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce hrăneşti toată lumea;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai fost hrănit de Mama Ta, Fecioară;

Iisuse, Pruncule Preasfinte, Ziditorul lumii, care cu naşterea Ta ai inoit zidirea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cu naşterea Ta au luat sfârşit prezicerile profeţilor;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 7

Împlinindu-se proorociile, astăzi a sosit vremea naşterii şi nici un loc nu era de sălăşluire în Bethleem unde venise Sfânta Fecioară pentru înscriere, şi ca un palat frumos s-a arătat peştera. ***Hristos se naşte ca să ridice chipul căzut***, pentru care minune noi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Veniţi să ne bucurăm de Domnul, această taină de acum, văzând chipul cel neschimbat al Tatălui; chipul Fiinţei Lui cel de-a pururi primeşte chipul robului, ieşind din Maică care nu ştie de nuntă, nesuferind schimbarea, rămânând Dumnezeu adevărat şi ceea ce n-a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia îi cântăm:
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce fiind Dumnezeu ai luat chip de rob;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce cu naşterea Ta ai luminat toate;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel întrupat din Duhul Sfânt şi Fecioara Maria;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel strălucit în toată lumea;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai primit de la pământ, peşteră;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai primit de la pustiu ieslea;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai deschis Edenul;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai golit iadul;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 8

Cerul şi pământul S-au unit astăzi Să-l slăvească pe Hristos. Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit, iar omul la cer a suit. Pentru aceasta şi noi lăudându-L îi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 8

Astăzi se veseleşte cerul şi pământul. Îngerii cu oamenii duhovniceşti serbează că Dumnezeu în trup S-a arătat celor ce şedeau în întuneric, născându-se din Fecioară, peştera şi ieslea primind. Magii de la Răsărit daruri în Bethleem aduc, iar noi cu buze nevrednice, laude cu îngerii aducem:
Iisuse, Pruncule Preasfinte, aşteptarea făgăduită neamurilor;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, izbăvitorul nostru din robia vrăjmaşului;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti astăzi văzut de oameni;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, care din fire eşti Dumnezeu nevăzut;

Iisuse, Pruncule Preasfinte, care cu naşterea Ta ai adus pace pe pământ;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti Cuvântul Tatălui Dumnezeu;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, care ai fost trimis de Tatăl ceresc pe pământ, pentru a îndumnezeii pe cei vrednici;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce cu naşterea Ta, ridici în cer pe cei ce cu umilinţă şi dragoste se închină şi slăvesc venirea Ta astăzi pe pământ;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 9
Dănţuiesc îngerii toţi în ceruri, se bucură şi saltă toată făptura că Te-ai pogorât, Te-ai sălăşluit în pântecele fecioarei fără schimbare, născându-te astăzi ca un prunc omenesc, iar noi ştiind că acestea ai făcut pentru mântuirea noastră, strigăm cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 9
Toată firea s-a minunat pentru că Domnul şi Mântuitorul, cel ce S-a născut în Bethleem a încetat înşelăciunea idolească şi împărăteşte în veci; iar noi minunându-ne de a Ta naştere şi îndumnezeindu-ne prin a Ta naştere, cu mulţumire îţi cântăm:
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Împăratul împăraţilor cel veşnic;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Dumnezeul lumii;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Mântuitorul nostru desăvârşit;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce cu scutecele Tale ai dezlegat legăturile păcatului;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce cu naşterea Ta ai ridicat pe strămoşul Adam din muncă veşnică;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai vindecat durerea şi întristarea Evei;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti Fiul lui Dumnezeu, cel fără de ani;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai fost sus pe scaun, iar jos în iesle;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 10
Mărire intru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace. Astăzi Bethleemul primeşte pe cel ce şade pururi împreună cu Tatăl, astăzi îngerii măresc pe Domnul, cel ce S-a născut cu dumnezeiasca cuviinţă, iar noi pe pământ intru veselie cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10
A fost o veste minunată şi de lume aşteptată naşterea Domnului Hristos, căci Domnul a voit şi pe om a mântuit, căci cu darul lui Hristos a fost scos neamul omenesc

din muncă veşnică. Magii, deci călătorind pe Mesia căutând, au făcut ca lumea toată să cunoască acea veste minunată.Ajungând şi pe la noi o primim cu bucurie, lăudându-l cu aceste cântări:
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce cu naşterea Ta ai făcut mare tulburare între împăraţii cei păgâni;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, naşterea Ta a făcut pe Irod cel mai mare duşman al Tău;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce prin îngerul trimis magilor ai descoperit viclenia lui Irod de a se închina;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, fiind Dumnezeu ai surpat cu cutremur în Egipt zeii făcuţi de mână omenească;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, întorcându-Te în Nazaret ai dus viaţa pământească;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, în sudoarea feţei Tale ai câştigat pâinea pentru toate zilele;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, la vârsta de 12 ani ai uimit fariseii şi cărturarii spunându-le toate legile pe de rost;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 11
De bună voie Te-ai pogorât pe pământ luând trup omenesc ca să curăţeşti păcatele noastre, aducând pe toţi la lumina cea de viaţă purtătoare; pentru care fericire îţi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 11
Prunc tânăr s-a născut din amestecătura lui Adam şi s-a dat credincioşilor ca un părinte şi Domn al veacurilor, Dumnezeu care ţine cârmuirea făpturii. Nu ne trece cu vederea pe noi, care cu dragoste Îţi cântăm:
Iisuse, Pruncule Preasfinte, pierzătorul celor răi;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, ajutătorul celor buni;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, indumnezeitorul robilor Tăi;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, care cu naşterea Ta ai surpat împărăţia iadului care exista până la venirea Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai făcut peştera palat frumos şi bogat;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai făcut ieslea scaun de heruvimi;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 12
Harul tău primind prin naşterea Ta minunată, odată cu primirea darurilor: smirna care înseamnă moartea Ta; aurul care înseamnă puterea împărătească, tămâia care înseamnă puterea Ta dumnezeiască, prin toate acestea luminează sufletele noastre,

curăţeşte-ne inimile noastre, sfinţeşte trupurile noastre cu sfânta Ta naştere, iar noi cu mulţumire Îţi vom cânta: ***Aliluia!***

Icosul 12

Slăvind naşterea Ta cea minunată, credem şi mărturisim că Tu, fiind astăzi Prunc eşti Dumnezeu adevărat, care Te-ai pogorât pentru a ne ridica sus în ceruri unde stai neîncetat la dreapta Tatălui, iar noi văzând sărăcia, robia şi smerenia Ta, Îţi cântăm:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, primeşte de la noi în loc de smirnă, fapte bune;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, primeşte de la noi în loc de aur, cântări de aur;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, primeşte de la noi în loc de tămâie, rugăciunile smerite şi cu umilinţă;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, sălăşluieşte-te întru noi şi fii nedespărţit;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce cu peştera, ieslea şi scutece ai arătat smerenia Ta;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, întăreşte-ne pe noi în dragoste şi smerenie, fără de care nu este mântuire;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, ajută-ne la pocăinţă sinceră şi ne miluieşte;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, primeşte de la noi cântarea de mulţumire: Slavă în-tru cei de sus lui Dumnezeu iar pe pământ pace, între oameni bună voire;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 13 (de trei ori)

O, Preasfinte Prunc Iisuse, primeşte aceste nevrednice laude care le aducem Ţie în această zi a naşterii Tale, închinându-ne sfintelor Tale scutece şi pe noi, care mă-rim cu dragoste şi cu umilinţă venirea Ta pe pământ, izbăveşte-ne de toate nevoile, necazurile şi muncile veşnice, ca să-Ţi cântăm cu mulţumire: ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăşi:

Icosul 1

Îngerul întâi stătător, fiind trimis către Fecioara Născătoare din Nazaret, i-a zis: „***Bucură-te că vei naşte Prunc care va mântui lumea***”.Spăimântându-se, Fecioa-ra de această veste, s-a închinat spunând:”***Fie mie după cuvântul tău***”. Iată astăzi această sfântă proorocie, împlinindu-se, strigăm către cel ce S-a născut din Fecioa-ră pe pământ pentru mântuirea noastră:

Iisuse, Pruncule Preasfinte, Te salutăm venit azi pe pământ;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, ne închinăm Ţie celui înfăşat în scutece;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Te slăvim, cel culcat în iesle;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Te mărim Împărate născut în iesle;

Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai primit smerenia neînchipuită;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce Te-ai îmbrăcat în sărăcia omenească;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce eşti născut din Tatăl mai înainte de veci;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, Făcătorul îngerilor care ai luat chipul omenesc;
Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!

Condacul 1

Apărătorul cel mare, Domnul şi Stăpânul lumii, cel ce te-ai născut astăzi pentru mântuirea noastră, şi fiind înfăşat în scutece Te-ai culcat în ieslea dobitoacelor, cu smerenie te-ai arătat oamenilor ca un prunc omenesc; de aceea ne închinăm Ţie strigând cu umilinţă: ***Iisuse, Pruncule Preasfinte, mântuieşte-ne pe noi!***

După aceea zicem această:

Rugăciune

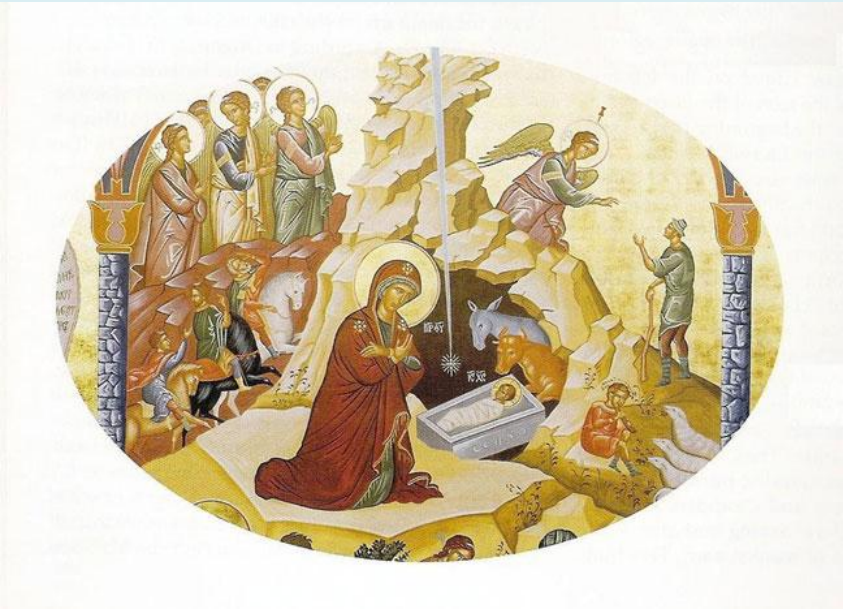

Astăzi se sfârşesc proorociile, astăzi se face marea taină prin care Dumnezeu-Fiul se naşte ca prunc omenesc.

Astăzi se începe mântuirea lumii: Pământul îl primeşte în peşteră, în loc de palate bogate şi frumoase pustiul îi oferă ieslea în loc de leagănul cel scump. Dumnezeu le primeşte cu smerenie pe toate ca să ne înveţe şi pe noi smerenia care este baza mântuirii.

Se coboară Dumnezeu Cuvântul, nedespărţit de Tatăl şi de Duhul Sfânt, să înveţe omenirea cum trebuie să ducă viaţa noastră pe pământ, care este dată fiecăruia numai ca să se pregătească pentru cea veşnică şi fericită;

Dănţuieşte lumea astăzi, măreşte cu îngerii şi păstorii pe cel ce S-a arătat Prunc azi, Dumnezeul cel înainte de veci.

Iisuse, Pruncule Preasfinte, cel ce ai împodobit cerul cu stele, cel ce ţii cu mâna toate marginile pământului, arată-Ţi mila Ta cea mare nouă, celor ce cu dragoste şi credinţă cinstim Naşterea Ta cea minunată şi, închinându-ne scutecelor Tale, cu recunoştinţă Îţi strigăm: Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire!"

Amin!

Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt la Naşterea Domnului

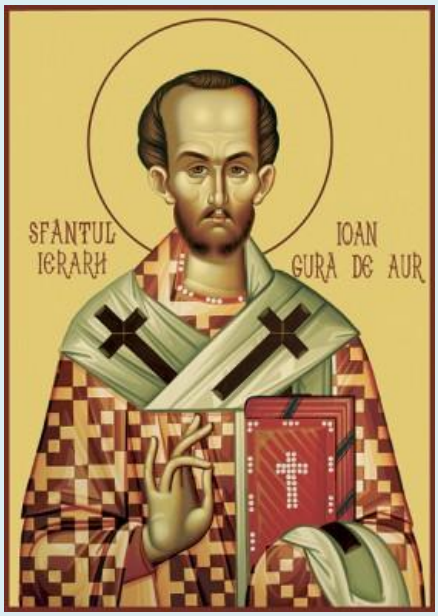

Ceea ce patriarhii cu mare dor au aşteptat, proorocii au prezis, drepţii au dorit să vadă, s-a împlinit în ziua de astăzi: ***Dumnezeu S-a arătat în trup pe pământ şi a locuit între oameni.*** De aceea, să ne bucurăm şi să ne veselim, iubiţilor!

Dacă Ioan, încă în pântecele mamei sale fiind, când a venit Maria la Elisabeta, a săltat de bucurie, cu cât mai mult noi, astăzi, văzând nu pe Maria, ci pe Însuşi Mântuitorul nostru, trebuie să săltăm cu bucurie şi să prăznuim, să ne minunăm şi să ne uimim de Taina cea mare a întrupării lui Hristos, care covârşeşte toată priceperea omenească.

Socoteşte numai ce minune ar fi când dintr-o dată soarele s-ar pogorî din cer şi s-ar mişca pe pământ şi de aici şi-ar împrăştia razele sale. Deci, dacă aceasta s-ar întâmpla măcar numai cu o stea a pământului, ar trebui să pună în cea mai mare uimire pe toţi cei ce ar vedea. ***Gândeşte şi cumpăneşte apoi cât de minunat este a vedea pe Soarele dreptăţii cum răspândeşte razele Sale din Trupul Său şi luminează sufletele noastre.*** De mult doream eu să privesc această zi şi într-o adunare aşa de mare.

Eu doream ca în această sărbătoare să văd biserica plină de fraţi, precum este, şi dorinţa mea s-a îndeplinit. Nu sunt nici zece ani de când această zi s-a făcut cunoscută, şi iată că ea străluceşte prin râvna noastră, ca şi când ni s-ar fi predat din veac şi de mulţi ani, aşa că poate să o numească cineva cu dreptate sărbătoare nouă şi veche. Nouă, pentru că ea de curând ni s-a făcut cunoscută; veche, pentru

că ea îndată s-a făcut asemenea cu sărbătorile cele mai vechi şi, aşa zicând, a ajuns aceeaşi măsură a vechimii cu acestea.

Precum plantele cele nobile, când se pun în pământ, îndată şi repede cresc la înălţime, la fel această sărbătoare, care la apuseni era demult cunoscută, iar la noi, abia acum, de câţiva ani s-a adus, aşa de repede a crescut şi aşa de multe roade a adus, precum şi voi vedeţi, că biserica este plină de mulţimea credincioşilor.

Această râvnă a voastră este vrednică de răsplată, şi aceasta să o aşteptaţi de la Cel ce S-a născut astăzi, de la Hristos. El vă va răsplăti deplin, căci dragostea către această zi este cel mai mare semn de dragoste către Cel ce S-a născut astăzi.

Deci, ca un părinte al vostru întru slujire, voi încerca a vorbi spre folosul vostru, pe cât îmi stă în puterile mele şi cât darul lui Dumnezeu îmi va da.

Deci, ce doriţi voi să auziţi întru această zi? Ce altceva decât să vorbim despre această zi. Eu ştiu că mulţi, încă şi acum, nu sunt lămuriţi întru sine despre această sărbătoare. Unii sunt pentru, alţii împotrivă, şi în toate locurile se vorbeşte despre ea. Unii aduc împotriva ei că este nouă şi abia de curând sărbătorită, alţii întăresc că este străveche, căci încă şi proorocii au prevestit Naşterea lui Hristos, şi că ea este cunoscută şi stimată din timpurile cele vechi de către toţi apusenii, de la Tracia până la Cadix.

Ei bine, despre această zi vom vorbi noi! Căci această zi, măcar că nu se ştie prea multe despre dânsa, se află la noi în aşa de mare cinste. Este lucru dovedit că ea, când va fi mai mult cunoscută, se va bucura de o râvnă mult mai mare. O pătrundere mai mare ce veţi dobândi despre ea, prin vorba mea, va mări şi mai mult dragostea voastră către această sărbătoare.

Eu am trei dovezi din care noi cunoaştem că acesta este timpul în care S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu.

Cea dintâi din aceste trei dovezi este repejunea cu care această sărbătoare s-a făcut cunoscută pretutindeni şi a ajuns la aşa înălţime şi înflorire. Pe ceea ce Gamaliil a zis în privinţa propovăduirii Evangheliei: „***De este lucrul acesta de la oameni se va risipi, iar de este de la Dumnezeu, nu veţi putea să-l risipiţi***” (Fapte 5, 38-39), tocmai pe aceasta mă bizuiesc eu când vă vorbesc despre sărbătoarea de astăzi. Fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a născut în această zi, este din Dumnezeu, de aceea această sărbătoare nu numai că nu a încetat, ci din an în an s-a făcut mai mare şi mai slăvită. De asemenea, şi acea propovăduire a Evangheliei

despre care grăieşte Gamaliil, în puţini ani s-a răspândit în toată lumea, măcar că peste tot era condusă de făcătorii de corturi, de pescari şi de oameni neînvăţaţi. Micimea slujitorilor nu vătăma cu nimic, căci puterea Acelui care Se propovăduia biruia toate mai dinainte, depărta toate piedicile şi descoperea propria putere.

Iar dacă cineva nu este lămurit de cele zise de mine, eu pot să aduc o **a doua dovadă.** Care? Ea se află în spusele Evangheliei: „***în zilele acelea a ieşit poruncă de la Cezarul August să se înscrie toată lumea. Această înscriere s-a făcut întâi pe când Quirinius cârmuia Siria. Şi se duceau toţi să se înscrie, fiecare în cetatea sa. Şi s-a suit şi Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David care se numeşte Betleem, pentru că el era din casa şi din neamul lui David, ca să se înscrie împreună cu Maria, cea logodită cu el, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască, şi a născut pe Fiul Său, Cel Unul-Născut şi L-a înfăşat şi L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei***" (Luca 2, 1-7).

De aici se vede că El S-a născut în timpul celui dintâi recensământ. Deci, cel ce ar putea vedea actele cele vechi ce se află la Roma, va afla exact timpul acestui recensământ. ***Dar tu zici: „Ce ne trebuie nouă acestea, noi nu am fost la Roma şi nici nu ne vom duce", însă ascultă şi crede că noi am aflat ziua de la cei care cunosc bine aceste lucruri şi care locuiesc în cetatea aceea.*** Cei ce locuiesc acolo, încă de mult prăznuiesc această zi, şi, potrivit cu o veche tradiţie, acum ne-au împărtăşit şi nouă despre aceasta. Evanghelistul nu ne-a însemnat numai îndeobşte, ci ne face cunoscut şi ne arată lămurit şi ziua întrupării lui Hristos. Cezarul August n-a dat acea poruncă din propria iniţiativă, ci pentru că sufletul lui a fost mişcat de Dumnezeu, pentru ca el, fără să vrea, să slujească venirii pe lume a Celui Unuia-Născut.

Dar va zice cineva: „Ce, a fost naşterea lui Hristos la porunca Cezarului?". Nu puţin, iubitule, ci foarte mult, şi acea poruncă era dintre lucrurile cele mai neapărate pentru săvârşirea scopurilor lui Dumnezeu. Cum aşa? Galileea este o provincie din Palestina, şi Nazaretul este o cetate din Galileea. Şi mai departe încă, şi Iudeea este o provincie din Palestina, numită aşa după locuitorii ei cei din seminţia lui Iuda, iar Betleemul era o cetate din Iudeea. Deci, toţi proorocii au propovăduit că Hristos va veni din Betleem, nu din Nazaret, căci este scris: ***„Şi tu Betleeme, deşi eşti mai mic între miile lui Iuda, din tine va ieşi stăpânitor peste Israel"*** (Miheia 5, 1).

Şi când odinioară iudeii au fost întrebaţi de Irod unde Se va naşte Hristos, i-au adus această mărturie (Matei 2, 6). De aceea, şi Natanael, când i-a zis Filip; ***„Aflat-am***

pe Iisus cel din Nazaret”, a răspuns: ***„Din Nazaret poate fi ceva bun?”*** (Ioan 1, 45). Şi Hristos a zis despre el: ***„Iată cu adevărat israelit în care nu este vicleşug”. Dar pentru ce l-a lăudat pe el?*** Pentru că el, prin vorba lui Filip, nu s-a lăsat ademenit îndată, ci ştia bine şi întocmai că Hristos nu Se va naşte nici în Nazaret, nici în Galileea, ci în Iudeea şi în Betleem, cum s-a şi întâmplat. Deci, fiindcă Filip nu ştia aceasta, Natanael, cel cunoscător de lege, a dat răspunsul cel potrivit cu proorociile cele vechi; ştiind bine că Hristos nu vine din Nazaret, pentru aceea a zis Hristos: „Iată cu adevărat israelit în care nu este vicleşug”.

Din acelaşi motiv (ca Natanael către Filip), ziceau unii dintre iudei către Nicodim: ***„ Cercetează şi vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc”*** (Ioan 7, 52), şi iarăşi: ***„Oare, nu din Betleem, cetatea lui David, va să vină Hristos?”*** (Ioan 7, 42). Este clar că El de acolo are să vină, nu din Galileea.

Deci, Iosif şi cu Maria, născuţi în Betleem, părăsiseră cetatea aceasta şi se aşezaseră în Nazaret, precum adeseori se întâmplă că oamenii lasă cetatea părintească şi îşi mută locuinţa în altă parte, însă Hristos trebuia să Se nască în Betleem, de aceea a ieşit porunca Cezarului, silindu-i, contra voii lor, să se ducă în Betleem, căci aşa a rânduit Dumnezeu. Căci legea care poruncea ca fiecare să se înscrie în patria lui i-a silit să se ridice de acolo, adică din Nazaret, şi să se ducă în Betleem pentru a se înscrie. Aceasta însemnând Evanghelistul, zice: ***„Şi s-a suit Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se numeşte Betleem, pentru că el era din casa şi din neamul lui David, ca să se înscrie cu Maria cea logodită cu el, care era însărcinată. Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască, şi a născut pe Fiul Său, Cel Unul-Născut”*** (Luca 2, 4-7).

Vedeţi, iubiţilor, rânduiala lui Dumnezeu, care pentru scopurile Sale se foloseşte atât de cei credincioşi, cât şi de cei necredincioşi, pentru ca cei ce sunt străini de adevărata cinstire a lui Dumnezeu să înveţe a cunoaşte puterea şi virtutea Lui!

Steaua a adus pe magii de la răsărit; porunca Cezarului a adus pe Maria în cetatea ei părintească, care s-a numit de prooroci ca loc de naştere a lui Hristos. Din aceasta, noi vedem că şi Fecioara se trăgea din neamul lui David, căci dacă ea era din Betleem, era dovedit că şi ea era din casa şi familia lui David.

Dar pentru ca să pot face încă mai lămurită dovada că ziua de astăzi este cu adevărat ziua Naşterii lui Hristos, vă rog să luaţi aminte, căci voiesc a readuce în memoria voastră lucruri ce s-au petrecut de demult şi legi vechi, pentru a face dovada a tot ce spun.

Când Dumnezeu a slobozit pe poporul evreu din robia egiptenilor şi din tirania cea barbară şi a văzut că între dânşii se află încă multe rămăşiţe ale nedumeririi, şi că ei erau împătimiţi către cele pământeşti şi admirau mărimea şi frumuseţea templelor, le-a poruncit să zidească un templu, care nu numai prin scumpetea materialului şi nu numai prin mulţimea meşteşugului, ci şi prin forma zidirii să întreacă toate templele de pe pământ. Precum un părinte duios, care mai târziu iarăşi primeşte la sine pe fiul său, cel ce se răzvrătise cu oamenii cei răi şi trăise întru toată dezmierdarea, şi îl pune să trăiască într-o prisosinţă mare şi cuviincioasă, pentru ca nu cumva acela, din cauza vreunei lipse, să dorească viaţa cea veche, aşa Dumnezeu, văzând împătimirea iudeilor pentru cele pământeşti, le-a dat tocmai pentru aceasta o prisosinţă, pentru ca ei să nu mai poftească Egiptul şi toate ale lui. Şi El le-a zidit un templu, al cărui plan a cuprins toată lumea, atât cea materială, cât şi cea duhovnicească.

Precum în lume este cerul şi pământul, şi în mijlocul amândurora este tăria, aşa a trebuit să se zidească şi templul. De aceea, El a despărţit templul în două, şi între amândouă părţile a aşezat catapeteasma. Partea cea dinaintea catapetesmei era deschisă tuturor, iar partea cea dinlăuntru, cea din spatele catapetesmei, nu era permisă nimănui, nici măcar nu putea fi văzută, decât numai de preotul cel mare. Şi să ştii că eu nu spun de la mine aceasta, ci cum că templul, cu adevărat s-a zidit după planul lumii, poţi auzi de la Pavel, când el zice cu privire la înălţarea la cer a lui Hristos: ***„Căci Hristos n-a intrat într-o Sfântă a Sfintelor făcută de mâini – închipuirea celei adevărate”*** (Evrei 9, 24). El zice cu aceasta că Sfânta Sfintelor, aici pe pământ, este icoană a Sanctuarului adevărat. Iar cum catapeteasma de la Sfânta Sfintelor despărţea Sfintele de cele dinafară, precum cerul desparte ceea ce este deasupra lui de toate cele ce sunt la noi, a arătat-o Apostolul când a numit cerul catapeteasmă. Căci vorbind despre nădejde, el zice: ***„Pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită şi tare, intrând dincolo de catapeteasmă, unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec”*** (Evrei 6, 19-20). ***Vezi cum numea el cerul catapeteasmă?*** Afară, înaintea catapetesmei, era sfeşnicul, şi masa şi altarul cel de aramă pentru jertfe şi arderi de tot, iar înăuntru, după catapeteasmă, era sicriul, acoperit peste tot cu aur, şi într-însul tablele Legii, şi năstrapa cea de aur, şi toiagul lui Aaron ce odrăslise, şi altarul cel de aur, care servea numai la tămâierea jertfelor.

Dar şi despre aceasta vreau să aduc o mărturie a lui Pavel, care zice că ***în cortul cel dintâi intrau totdeauna preoţii, săvârşind slujbele dumnezeieşti*** (Evrei 9, 6). Prin acesta din urmă, el înţelege partea cea din afară a cortului unde putea să intre toată lumea şi unde era sfeşnicul şi masa punerii înainte a pâinilor, iar după a doua

catapeteasmă era aşezată aşa numita Sfânta Sfintelor cu altarul cel de aur şi sicriul cel aurit peste tot, iar într-însul năstrapa cea de aur cu mana, şi toiagul lui Aaron ce odrăslise, şi tablele Legii. Deasupra sicriului erau heruvimii slavei care umbreau acoperământul sicriului.

Şi toate acestea, fiind aşa aşezate în cortul cel dintâi, aici intrau preoţii când aduceau jertfele, iar în a doua despărţitură, ***o dată pe an, intra singur Arhiereul, şi nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru păcatele poporului*** (Evrei 9, 1-7). ***Vezi că numai Arhiereul intra aici şi numai o dată în an?***

Dar veţi zice: „Ce legătură au toate acestea cu ziua de astăzi?”. Aşteptaţi puţin şi vă veţi lămuri. Noi urmărim izvorul până la obârşia sa şi vrem să ajungem până la adânc, pentru ca toate să ni se lămurească cu uşurinţă. Totuşi, ca vorbirea noastră să nu fie prea lungă şi puţin lămuritoare prin lungimea ei, vă voi spune acum pricina pentru care am spus toate acestea. Aşadar, pentru ce? Când Ioan avea în pântecele Elisabetei şase luni, ea a primit pe Maria. Dacă noi vom afla care este acea lună a şasea, atunci vom şti şi când a zămislit Maria, şi ştiind aceasta, vom şti şi când ea a născut socotind cele nouă luni.

Dar de unde putem afla care era a şasea lună a sarcinii Elisabetei? De acolo, că ştim în care lună ea a zămislit, şi aceasta o aflăm când vom cunoaşte timpul întru care bărbatul ei (Zaharia) a primit vestea cea bună. Şi de unde putem cunoaşte aceasta? ***Din Sfânta Scriptură, fiindcă Evanghelia ne istoriseşte că Zaharia era tocmai în Sfânta Sfintelor, când îngerul i-a adus vestea şi l-a înştiinţat despre naşterea lui Ioan.*** Deci, fiindcă Scriptura arată lămurit că singur Arhiereul, şi numai o dată pe an, intra în Sfânta Sfintelor şi în care lună a anului, apoi de aici se cunoaşte timpul în care Zaharia a primit vestea cea bună, şi din aceasta cunoaştem şi timpul când Elisabeta a zămislit.

Cum că el numai o dată pe an intra în Sfânta Sfintelor ne-a spus-o Pavel mai sus, şi Moisi ne spune aceasta când zice: ***„Şi a zis Domnul către Moisi: «Grăieşte către Aaron, fratele tău, să nu intre în toată vremea în Sfânta Sfintelor, care este înlăuntrul catapetesmei înaintea curăţitorului celui de pe chivotul legii, ca să nu moară»”*** (Levitic 16, 2). De aici se vede că el nu în tot timpul intra în Sfânta Sfintelor, şi pe când era el acolo, nimeni nu putea să intre în cort, ci toţi trebuiau să stea afară înainte de catapeteasmă. Ţineţi bine minte acestea, că mai rămâne a arăta în ce timp Arhiereul intra în Sfânta Sfintelor. Iarăşi, în aceeaşi carte a Sfintei Scripturi, se zice: „***«In luna a şaptea, în ziua a zecea a lunii, să postiţi şi nici un lucru să nu faceţi, nici băştinaşul, nici străinul care este între voi, căci în ziua***

aceasta vi se face curăţire, ca să fiţi curaţi de toate păcatele voastre, înaintea Domnului, şi curaţi veţi fi. Aceasta e cea mai mare zi de odihnă pentru voi şi să smeriţi sufletele voastre prin post. Aceasta este lege veşnică. De curăţit însă să vă cureţe preotul care este uns ca să slujească în locul tatălui său. Să se îmbrace el cu veşmintele cele de in şi cu veşmintele sfinte; şi va curăţi Sfânta Sfintelor, cortul adunării, va curăţi jertfelnicul şi pe preoţi şi va curăţi şi toată obştea poporului… o dată în an să curăţiţi pe fiii lui Israel de păcatele lor». Şi Aaron a făcut aşa cum poruncise Domnul lui Moisi" (Levitic 16, 29-34). Aici este vorba despre sărbătoarea Corturilor, când, o dată pe an, Arhiereul intra în Sfânta Sfintelor.

Deci, dacă o dată pe an, la sărbătoarea Corturilor, intra Arhiereul în Sfânta Sfintelor, să arătăm acum, că atunci s-a arătat îngerul lui Zaharia, tocmai când el era în Sfânta Sfintelor, căci s-a arătat numai lui, pe când el tămâia. Arhiereul nu intra niciodată singur în templu, decât în această zi.

Să ascultăm acum cuvintele evanghelistului: ***„Era în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia…, iar femeia lui era din fiicele lui Aaron şi se numea Elisabeta… Şi pe când Zaharia slujea înaintea lui Dumnezeu, în rândul săptămânii sale, a ieşit la sorţi, după obiceiul preoţiei, să tămâieze intrând în templul Domnului"*** (Luca 1, 5-9).

Aduceţi-vă aminte, iubiţilor, de locul acela care zice: ***„Nici un om nu va fi în cortul mărturiei când va merge el să se roage în Sfânta Sfintelor până când va ieşi el afară"*** (Leviticul 16, 17).

„Şi i s-a arătat îngerul Domnului, stând de-a dreapta altarului tămâierii" (Luca l, 11). Nu zice „jertfelnicului", ci „altarului tămâierii", căci jertfelnicul era altarul cel din afară, iar altarul tămâierii, cel dinăuntru. Deci, pentru că îngerul a fost văzut numai de el, şi că tot poporul îl aştepta afară, ne încredinţează că el intrase în Sfânta Sfintelor. ***„Şi s-a spăimântat Zaharia şi frică a căzut peste el. Iar îngerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, că s-a auzit rugăciunea ta şi Elisabeta, femeia ta, va naşte fiu şi se va chema numele lui Ioan… şi poporul aştepta afară pe Zaharia şi se mira că întârzie în templu. Şi ieşind, nu putea să vorbească… şi el le făcea semne"*** (Luca 1, 12-13, 21-22).

Vezi că el fusese înăuntru, după catapeteasmă? Acolo a primit vestea. Aceasta era în timpul sărbătorii Corturilor şi a postului, şi aceasta din urmă se înţelege prin cuvintele: „Să smeriţi sufletele voastre". Iar această sărbătoare se făcea la iudei către sfârşitul lunii septembrie. Aşadar, atunci a zămislit Elisabeta.

Acum este timpul să arătăm că în a şasea lună de când Elisabeta purta în pântece pe Ioan, Maria a primit vestirea cea de bucurie şi a zămislit şi ea. Adică, acum a venit la ea Gavriil şi i-a zis: ***„Nu te teme Maria că ai aflat har de la Dumnezeu, şi iată că vei zămisli în pântece şi vei naşte fiu şi se va chema numele lui Iisus”*** (Luca 1, 30-31). Când ea s-a spăimântat şi a întrebat ***„Cum este aceasta cu putinţă?”***, îngerul i-a răspuns şi a zis: ***„Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine şi puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea şi Sfântul care Se va naşte din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Şi iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit fiu la bătrâneţea ei şi aceasta este a şasea lună pentru ea, cea numită stearpă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputinţă”*** (Luca 1, 34-37).

Deci, dacă Elisabeta a zămislit în luna septembrie, Maria a zămislit mai târziu, în luna a şasea, în martie, şi dacă, mai departe, vom adăuga cele nouă luni până la Naşterea lui Hristos, ajungem în luna decembrie, în care şi prăznuim această zi.

Am arătat mai înainte tot ce era de zis despre această zi. Numai una voiesc să mai adaug, şi apoi voi încheia. ***Să ne bucurăm de bucuria căreia ne-am făcut părtaşi prin Naşterea lui Hristos, şi pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut om, să-L proslăvim pentru această întrupare a Sa, şi după puterile noastre să-I aducem cinste şi mulţumire, însă lui Dumnezeu nu-I este plăcută altă mulţumire, decât aceea ca noi să ne mântuim sufletele noastre şi să ne silim a face fapte bune.***

Aşadar, să nu fim nemulţumitori către Binefăcătorul nostru. După puterile noastre, toţi să-I aducem de toate: credinţă, nădejde, dragoste, înfrânare, milostenie, iubirea aproapelui. Dar mai ales, când vă apropiaţi de această înfricoşată şi Sfântă Masă, de Sfintele Taine, faceţi aceasta cu frică şi cu cutremur, cu conştiinţa curată, cu post şi cu rugăciune. Socoteşte, o, omule, ce jertfă ai să primeşti, de ce Masă te apropii! Gândeşte că tu, cel ce eşti praf şi cenuşă, ai să primeşti Trupul şi Sângele lui Hristos! Când un împărat vă cheamă la masa sa, voi staţi acolo cu respect şi luaţi cu înfrânare din bucatele puse pe masă. ***Aici, însă, Dumnezeu vă invită la masa Sa şi v-a dat pe propriul Său Fiu; şi îngerii stau împrejur cu frică şi cu cutremur, şi heruvimii îşi acoperă feţele, şi serafimii strigă cuprinşi de spaimă: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul”. Ceea ce ni se dă la această Masă este vindecarea rănilor sufletului nostru, o visterie neîmpuţinată, care ne agoniseşte împărăţia cerurilor.***

Aşadar, să ne apropiem plini de o spaimă sfântă, şi plini de mulţumire să cădem mărturisind păcatele noastre, plângând de întristare pentru relele ce am făcut, întinzând mâinile la rugăciune către Dumnezeu. Astfel curăţindu-ne, să ne

apropiem cu toată liniştea şi rânduiala către Împăratul cerului. ***Ca o sărutare duhovnicească să primim Jertfa cea curată şi sfântă, să ne aţintim ochii noştri cu râvnă spre dânsa şi să ne înflăcărăm inimile noastre, ca să nu ne adunăm aici spre osândire, ci spre înfrânarea sufletului, spre dragoste, spre fapta bună, spre împăcarea cu Dumnezeu, spre o pace adâncă, spre câştigarea nenumăratelor bunătăţi, pentru ca noi înşine să ne sfinţim şi să zidim pe aproapele nostru.***

O, iubiţilor, viaţa noastră este scurtă; să fim treji şi să veghem! Să ne pregătim bine, să arătăm râvnă către toţi şi să fim băgători de seamă întru toate.

Desigur, este cea mai mare dispreţuire pentru Dumnezeu când cineva se apropie aici fiind întinat de păcat. Ascultă ce zice despre aceasta Apostolul: ***„De va pângări cineva casa lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el”*** (I Corinteni 3, 17). Noi nu vrem ca în loc să-L împăcăm pe Dumnezeu, să-L întărâtăm împotriva noastră; mai vârtos ***să ne apropiem cu toată grija, toată curăţia şi liniştea sufletului, cu rugăciune şi cu inimă înfrântă, ca prin aceasta să dobândim bunăvoinţa Domnului nostru Iisus Hristos şi să ne facem părtaşi bunătăţilor făgăduite, prin darul şi prin iubirea de oameni ale Aceluiaşi Domn Iisus Hristos, căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfânt Duh se cuvine cinstea, în vecii vecilor. Amin***

(sursa Predici la duminici şi sărbători)